

[Erik B. Smith]

timers arbejdsuge, får man altså nedsat sin arbejdstid til 39 timer. Er man ansat på time-løn, får man ikke, hvis man kun har få timer, nedsat sin arbejdstid, men man får noget mere i timeløn.

Men er man ansat på 30 timer – jeg håber meget, at bl.a. de radikale hører efter – så får man ikke nedsat sin arbejdstid med 2 minutter. Jamen får man mere i løn? Nej, man får ingenting. Det synes jeg er interessant, og jeg synes, at arbejdsministeren skylder os en forklaring på, hvordan det kan være. Ja, der er en lille krølle i cirkulæret: hvis der er ganske særlige grunde, så kan man måske få lov for enkelte, men det gælder ikke, hvis man har 40 timer, så gælder det alle. Får man time-løn, så får alle en lønforhøjelse, men 30 timer er 30 timer til samme løn.

Hvad er forklaringen på det, hr. arbejdsminister? Jeg tror, det vil interessere ganske mange.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Arbejdsministeren bebrejdede fagbevægelsen og Socialdemokratiet, at de var stivnet i en afstandtagen fra deltid. Arbejdsministeren ønskede mere fleksibel arbejdstid og mere deltid. Må jeg pointere skarpt over for arbejdsministeren, at kvindebevægelsen, bl.a. den københavnske rødstrømpebevægelse – der ikke er domineret af Socialdemokratiet – er 100 pct. enig med Socialdemokratiet og VS og fagbevægelsen for den sags skyld i, at udbredelsen af deltid hæmmer de fælles bestræbelser for at få nedsat arbejdstiden for os alle sammen, og de ved, at udbredelsen af deltid fastholder kvinder i nogle gængse kønsrollemønstre. Det er de gået imod, så der er ingen, der arbejder for at ligestille kvinderne, der ønsker udbredelse af deltid, tværtimod.

Arbejdsministeren snakker om mandefagene og siger, at vi skal have flere kvinder ind i dem. Jeg mener også, at kvinders erhvervsvalg skal spredes, men det er kun et lille bitte, bitte hjørne af hele strategien. Arbejdsministeren ved alt for godt, at kvindernes arbejdsledelsesprocent i mandefagene er mere end dobbelt så stor som mændenes, så kvinderne får ikke arbejde ved at komme ind i mandefagene. Det er en ganske utilstrækkelig løsning.

Dansk Magisterforening har lige udgivet et debatoplæg, hvori man viser, at heller ikke uddannelse i sig selv er tilstrækkelig. Også inden for Dansk Magisterforenings område er flere kvinder arbejdsløse, har kvinderne arbejde, der ikke er fast, osv.

Det er en meget, meget større vifte af ting, der skal til, og nogle bestemmelser, der gør, at kvinderne får fortrinsret. De, der er svagest, skal ikke behandles lige, de skal have fortrin.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Ganske kort til arbejdsministeren: det er ikke arbejdsløshedsstatistikken, der er blevet sparet væk. Den er der heldigvis stadig væk. Det er beskæftigelsesstatistikken. Vi er i den ejendommelige situation i Danmark, at man ved nøjagtigt, hvor mange drægtige søer der findes i Frederiksborg Amt, men man aner ikke, hvor mange beskæftigede der er i Frederiksborg Amt. Der udgives en stor og tyk landbrugsstatistik, der fortæller i de mindste og mest afsindige enkeltheder næsten om forholdene på hvert eneste brug, men hvor mange mennesker der arbejder i dette land, ved ingen.

Derfor skønner vi alle sammen ud fra ATP-tal osv., og det er faktisk det, der er pointen i det. Derfor får man disse inflationsprægede skøn, som statsministeren og hans ministerkolleger fører frem, om, hvor meget beskæftigelsen er steget, og ingen kan jo modsige dem, for der er ingen mennesker, der aner det. Vi kan sige, at det lyder usandsynligt, men ingen kan modbevise det, for ingen ved det.

Jeg havde i øvrigt håbet, at arbejdsministeren havde sagt noget om de meget store problemer, der er rundt omkring i landet med stærkt stigende arbejdsløshed i de egne, der rammes af virksomhedslukninger. Jeg nævnte før, at regeringen intet havde foretaget sig i forhold til Nakskovs og Lollands problemer. Det samme er desværre tilfældet i forhold til Ålborg osv., men det forstod jeg at der ikke var tid til i arbejdsministerens i øvrigt meget ordrige svar.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil gerne give fru Helle Degn ret i, at når man ser på lønudviklingen, er der en